

1.jautājums. ADMINISTRATĪVĀS TIESĪBAS

Informācijas pieejamība valsts pārvaldē.

- **Raksturojiet gadījumus, kad iestāde var atteikt izsniegt vispārpieejamu informāciju?**

Iestāde var arī atteikties izpildīt informācijas pieprasījumu, ja tās sniegšana nav samērojama ar resursiem. Iestāde var uzaicināt personu iepazīties ar informāciju iestādē, ja informācijas pieprasījums ir nesamērīgi apjomīgs vai informācijas izsniegšana ārpus iestādes nav iespējama informācijas uzglabāšanas noteikumu dēļ. Izšķirošā šajā gadījumā ir iestādes spēja apstrādāt prasīto informācijas apjomu. Pirms sniegt informācijas atteikumu sakarā ar resursu nepietiekamību, iestādei ir jāapsver iespēja piedāvāt personai pieeju visai informācijai, lai tā pati veic informācijas atlasī.

- **Nosauciet, kas ir jāievēro, sagatavojot ierobežotas pieejamības informācijas pieprasījumu?**

Jāpieprasa rakstveidā, jāpamato pieprasījums un jānorāda mērķis, kādam tā tiks izmantota. Šādas informācijas pieprasītājam jāsniedz skaidrs pamatojums ar pārliecinošiem argumentiem, lai pierādītu vajadzību saņemt ierobežotas pieejamības informāciju, lai iestāde varētu izvērtēt atšķirīgās (informācijas pieprasītāja un sabiedrības vai tās personas, kuras interesēs ir neizpaust informāciju) intereses.

- **Nosauciet, kādas intereses iestādei ir jāizsver, lemjot par ierobežotas pieejamības informācijas izsniegšanu?**

Iestādei, lemjot par ierobežotas pieejamības informācijas sniegšanu vai nesniegšanu, ir jāizsver **intereses, kādas ir jāaizsargā ar attiecīgās informācijas neizpaušanu, un intereses, kas ir saistītas ar šīs informācijas publiskošanu**, ņemot vērā, ka demokrātiskā iekārtā atklātība veicina sabiedrības (iedzīvotāju) piedalīšanos lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī lielāku pārvaldes sistēmas leģitimitāti, efektivitāti un atbildību sabiedrības priekšā. Jāņem vērā, ka ar informācijas nesniegšanu tiek izdarīta atkāpe no principa par iespējami plašāku sabiedrības piekļuvi dokumentiem, tāpēc izņēmumi ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri. Ja tiek pieprasīti fiziskas personas dati, iestāde ņem vērā arī privātās dzīves aizsardzības apsvērumus.

2.jautājums. KONSTITUCIONĀLĀS TIESĪBAS

Tiesiskas valsts viens no būtiskiem elementiem ir konstitucionālā kontrole, kuru Latvijā īsteno Satversmes tiesa. Tādēļ

1) izskaidrojiet, kādu funkciju Latvijā veic Satversmes tiesa, un paskaidrojiet Satversmes tiesas vietu valsts varas dalīšanas mehānismā (3 punkti)

Sagaidāmā atbilde:

- Satversmes tiesa ir neatkarīga tiesu varu realizējoša institūcija;
- tā ir viena no konstitucionālajām institūcijām (orgāniem) Latvijā;
- veic konstitucionālās kontroles funkciju - izskata lietas par likumu un citu normatīvo aktu atbilstību Satversmei, kā arī citas ar Satversmes tiesas likumu tās kompetencē nodotas lietas;

- veic ekskluzīvu funkciju – tiesību aktu (normu) konstitucionalitātes kontroli un funkciju ziņā ir nošķirta no tiesu sistēmas – Satversmes tiesa vienīgā ir tiesīga atzīt par spēkā neesošiem (antikonstitucionāliem) tiesību aktos ietvertās normas;
- Satversmes tiesai piemīt Eiropas konstitucionālās kontroles modelim tipiskās pazīmes;
- pilda Satversmes aizsardzības funkciju;
- Satversmes teksta iztulkošanas funkcija;
- galvenais uzdevums – Latvijas Republikas Satversmes virsvadības nodrošināšana;
- novērš prettiesisku tiesību aktu pastāvēšanu tiesību sistēmā, tādējādi veicina tiesību sistēmas sakārtošanu valstī un pamattiesību aizsardzību;
- saskaņā ar varas dalīšanas principu pieder pie tiesu varas, bet nav pieskaitāma pie tiesu sistēmas, t.i., nav tiesu sistēmas sastāvdaļa;
- raksturīgas šādas tiesu varas pazīmes: risina strīdus (tiesību strīdus) un tos izskata īpaša tiesvedības procesa, t.i., Satversmes tiesas procesa kārtībā;
- kā raksturīgs tiesām - procesu noslēdz ar nolēmumu. Satversmes tiesas nolēmumi nav pārsūdzami

Novērtēšanas vadlīnijas:

- 1) Ja atbildē izsmeļoši ar vairākiem iepriekš minētajiem elementiem izskaidrotas Satversmes tiesas funkcijas un raksturota vieta varas dalīšanas sistēmā – 3 punkti;
- 2) Ja atbilde ir nepilnīga – lakoniski ir izskaidrotas dažas Satversmes tiesas funkcijas un īsi, bet pareizi raksturota vieta varas dalīšanas sistēmā - 2 punkti;
- 3) Ja atbildē ir norādītas tikai funkcijas vai tikai izskaidrota vieta valsts varas dalīšanas sistēmā, bet nav abi šie elementi – 1 punkts.

2) norādiet, kādas ir īpašās prasības, lai Satversmes tiesā ar pieteikumu varētu vērsties 1) tiesas, 2) tiesībsargs un 3) pašvaldības dome (3 punkti)

Sagaidāmā atbilde:

Šie ir subjekti, kuri Satversmes tiesā var vērsties ar likumā noteiktiem ierobežojumiem, t.i., ja izpildās Satversmes tiesas likumā noteikti priekšnoteikumi:

Tiesas var vērsties Satversmes tiesā tikai saistībā ar tās izskatāmu civillietu, krimināllietu vai administratīvo lietu.

Tiesas pieteikumu iesniedza, ja:

- izskatot civillietu vai krimināllietu lietu jebkurā no instancēm, tiesa uzskata, ka norma, kas būtu jāpiemēro šajā lietā, neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai (aktam);
- izskatot administratīvo lietu (jebkurā no instancēm), tiesa uzskata, ka norma, ko iestāde ir piemērojusi vai kas administratīvajā tiesas procesā būtu jāpiemēro šajā lietā, neatbilst Satversmei vai starptautisko tiesību normai (aktam).

Tiesas pieteikums formulējams motivēta lēmuma veidā. Tam pievieno dokumentus, kas pamato pieteikumu, un, ja nepieciešams, pievieno arī attiecīgo civillietu, krimināllietu vai administratīvo lietu.

Tiesībsargs ir tiesīgs vērsties Satversmes tiesā, apstrīdot zemāka juridiskā spēka tiesību akta atbilstību augstāka spēka aktiem, ja institūcija vai amatpersona, kas izdevusi apstrīdēto aktu, nav tiesībsarga norādītajā termiņā novērsusi konstatētos trūkumus.

(Saskaņā ar STL 17.p. pirmo daļu, tiesībsargs var iesniegt pieteikumu par lietas ierosināšanu par likumu un Latvijas parakstīto vai noslēgto starptautisko līgumu (arī līdz attiecīgo līgumu apstiprināšanai Saeimā) atbilstību Satversmei, citu normatīvo aktu vai to daļu atbilstību augstāka juridiska spēka tiesību normām (aktiem), kā arī Latvijas nacionālo tiesību normu

atbilstību tiem Latvijas noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem, kuri nav pretrunā ar Satversmi).

Pašvaldības dome var vērsties ar pieteikumu tikai tad, ja tas skar konkrēto pašvaldību.

Pašvaldībai ir tiesības vērsties Satversmes tiesā ar divu veidu pieteikumiem:

- tiesības iesniegt pieteikumu par lietas ierosināšanu par likumu un Latvijas parakstīto vai noslēgto starptautisko līgumu (arī līdz attiecīgo līgumu apstiprināšanai Saeimā) atbilstību Satversmei, citu normatīvo aktu vai to daļu atbilstību augstāka juridiska spēka tiesību normām (aktiem), kā arī Latvijas nacionālo tiesību normu atbilstību tiem Latvijas noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem, kuri nav pretrunā ar Satversmi (STL 17.p. pirmās daļas 7.pkts.). Būtiski, ka pašvaldība pieteikumu par šo normatīvo aktu atbilstību augstāka spēka tiesību normām var iesniegt tikai tad, ja apstrīdētais akts aizskar attiecīgās pašvaldības tiesības;
- tiesības iesniegt pieteikumu par lietas ierosināšanu par tāda rīkojuma atbilstību likumam, ar kuru Ministru kabineta pilnvarotais ministrs ir apturējis pašvaldības domes pieņemto lēmumu (STL 16. panta 5.pkts., 17. p. trešā daļa).

Atbildei attiecībā uz pašvaldības domēm būtu jāsaturs galveno akcentu, t.i., ka Satversmes tiesā var vērsties ar pieteikumu tikai tad, ja apstrīdētais akts skar attiecīgo pašvaldību. Pašvaldībai, lai vērstos ar pieteikumu Satversmes tiesā, par to jāpieņem koleģiālas institūcijas – domes lēmums.

Novērtēšanas vadlīnijas:

Ja pareizi norādīti šie galvenie aspekti par katru no subjektiem, piešķirams 1 punkts.

3) nosauciet galvenās prasības, kurām ir jāatbilst konstitucionālai sūdzībai, lai Satversmes tiesa lemtu par lietas ierosināšanu, t.i., norādiet konstitucionālās sūdzības saturu veidojošās sastāvdaļas (3 punkti)

Atbilde:

Priekšnoteikumi konstitucionālās sūdzības iesniegšanai ir:

1) *Pamattiesību aizskārumš.*

Konstitucionālo sūdzību var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai t.i., ir jābūt konkrētās personas pamattiesību aizskārumam.

Aizskārumu rada neatbilstība Satversmē ietvertai cilvēka pamattiesību normai.

Aizskārumam jābūt: konkrētam, tiešam, esošam, potenciālam vai nākotnē sagaidāmam.

2) *Subsidiaritātes princips.*

Lai iesniegtu konstitucionālo sūdzību, pirms tam jābūt izmantotām visām iespējām aizstāvēt minētās tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem (sūdzība augstākai institūcijai vai augstākai amatpersonai, sūdzība vai prasības pieteikums vispārējās jurisdikcijas tiesai u.c.) vai arī tādu nav. Ir jāizmanto visi pieejamie nacionālie līdzekļi un tie jāīsteno līdz galam.

Izņēmumi no subsidiaritātes principa: 1) ja konstitucionālās sūdzības (pieteikuma) izskatīšana ir vispārsvārīga vai 2) ja tiesību aizsardzība ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem nevar novērst būtisku kaitējumu sūdzības iesniedzējam, Satversmes tiesa var lemt par sūdzības (pieteikuma) izskatīšanu, pirms ir izmantoti visi vispārējie tiesību aizsardzības līdzekļi.

3) *Terminš.*

Konstitucionālo sūdzību var iesniegt sešu mēnešu laikā pēc pēdējās institūcijas nolēmuma spēkā stāšanās.

Gadījumā, ja nav iespēju Satversmē noteiktās pamattiesības aizstāvēt ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, konstitucionālo sūdzību var iesniegt sešu mēnešu laikā no pamattiesību aizskāruma brīža.

Novērtēšanas vadlīnijas:

- 1) Ja atbilde satur visus trīs minētos kritērijus un tie saprotami izskaidroti – 3 punkti;
- 2) Ja atbilde satur divus minētos kritērijus un tie saprotami izskaidroti – 2 punkti;
- 3) Ja atbilde satur vienu minēto kritēriju un tas saprotami izskaidrots – 1 punkts.

Par augstu zināšanu sniegumu uz jebkuru vienu no jautājuma komponentēm var tikt piešķirts papildus 1 punkts.

3.jautājums. ADMINISTRATĪVĀ PROCESA TIESĪBAS

Administratīvā procesa iestādē dalībnieku veidi un atšķirības starp dažādiem procesa dalībniekiem.

- **Ar ko atšķiras iesniedzējs Administratīvā procesa likuma izpratnē no iesniedzēja Iesniegumu likuma izpratnē!**

Pareizā atbilde: Iesniedzējs Administratīvā procesa likuma izpratnē ir persona, kas vēršas iestādē, lūdzot izdot tādu administratīvo aktu vai veikt tādu faktiski rīcību, kas skar tās subjektīvās tiesības (izdot šai personai labvēlīgu aktu vai veikt labvēlīgu rīcību, uz kuru personai ir subjektīvas tiesības. Savukārt, Iesniedzējs Iesnieguma likuma izpratnē ir persona, kas vēršas iestādē ar vispārēja rakstura sūdzību, priekšlikumu vai jautājumu. Šādā iesniegumā var būt ietverts arī lūgums izdot administratīvo aktu vai veikt faktisko rīcību, taču iesniedzējam Iesnieguma likuma izpratnē nav subjektīvu tiesību uz šādu aktu vai rīcību (akts vai rīcība neskar paša subjektīvās tiesības).

Vērtējums: Atbildes galvenie elementi ir ietverti pareizās atbildes pirmajā un trešajā teikumā. Ja tie ir precīzi norādīti, tad vērtējums ir 3 punkti. Ja atbildē ir norādīts tikai uz pareizās atbildes pirmajos divos teikumos minēto, tad vērtējums ir 2 punkti. 2 punkti ir liekami arī tad, ja ir citas nepilnības atbildē, bet pēc būtības tā ir pareiza. Ja atbildē pareizi raksturots ir tikai viens no subjektiem, tad 1 punkts.

- **Kāda ir galvenā atšķirība starp adresātu un tiesību subjektu, kuram ir tiesības būt par privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizstāvi (29.panta subjektu), kā procesa dalībniekiem iestādē?**

Pareizā atbilde: adresāts procesā iestādē darbojas, lai aizstāvētu vai īstenotu savas subjektīvās tiesības, kamēr 29.panta subjekts darbojas, lai aizstāvētu vai īstenotu citas personas subjektīvās tiesības.

Vērtējums: Par pilnīgu un precīzu atbildi vērtējums ir 3 punkti. Ja katrs no procesa dalībniekiem ir pareizi raksturots, bet nav veikts to salīdzinājums, tad vērtējums ir 2 punkti. 2 punkti ir liekami arī tad, ja ir citas nepilnības atbildē, bet pēc būtības tā ir pareiza. Ja pareizi raksturots tikai viens no dalībniekiem vai dalībnieki nav atsevišķi raksturoti, bet ir veikts to salīdzinājums, izmantojot kādu citu ne tik būtisku pazīmi, tad vērtējums ir 1 punkts.

- **Norādiet divas kopīgas un divas atšķirīgas tiesiskā statusa pazīmes pārstāvim un tiesību subjektam, kuram ir tiesības būt par privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizstāvi (29.panta subjektam)!**

Pareizā atbilde: Atšķirīgo un kopīgo pazīmju var būt daudz un tās nav iespējams izsmeļoši uzskaitīt.

Kā kopīgās pazīmes varētu norādīt: 1) abi dalībnieki administratīvajā procesā iestādē pārstāv citu procesa dalībnieku (piemēram, iesniedzēju); 2) abi statusi var būt gan procesā iestādē, gan procesā tiesā; 3) gan par pārstāvi, gan 29.panta subjektu var būt privāto tiesību juridiskā persona; 4) privātpersonai ir saistošas pārstāvja un 29.panta subjekta darbību radītās sekas; 5) privātpersonai ir noteicošais viedoklis par pārstāvi un 29.panta subjektu.

Kā atšķirīgās pazīmes varētu norādīt: 1) par pārstāvi var būt fiziska persona, bet par 29.panta subjektu fiziska persona nevar būt; 2) pārstāvību noformē ar pilnvaru vai orderi, pārstāvības tiesības var būt noteiktas arī ar likumu (piemēram, vecāku tiesības pārstāvēt bērnu); savukārt 29.panta subjektam pilnvara nav nepieciešama, tiesības būt par 29.panta subjektu nosaka ar likumu; 3) pārstāvja tiesības var izbeigt, atsaucot pilnvarojumu; savukārt 29.panta subjekta tiesības nevar atsaukt, privātpersona var paust citādu viedokli un procesā tas ir noteicošs.

Vērtējums: Par katru pareizi nosauktu kopīgu vai atšķirīgu pazīmi piešķir 1 punktu (kopā 4 punkti). Ja nosauktas kādas acīmredzamas un pašsaprotamas lietas, tādu atbildi neieskaita. Piemēram, ja norāda, ka abi divi ir procesa dalībnieki, atbildi neieskaita, jo tas jau ir pateikts jautājumā un šāda atbilde nedemonstrē nekādas zināšanas par procesa dalībniekiem. Līdzīgi nebūtu ieskaitāma atbilde, ka abi tiesiskie statusi ir regulēti Administratīvajā procesa likumā. Ja pazīme principā ir nosaukta pareizi, bet tā ir nepilnīga vai tajā ir kāda kļūda, tad vērtējumu var samazināt.

10.janvārī publiski paziņoja Ministru kabineta 5.janvāra rīkojumu par ārkārtējās situācijas izsludināšanu visā valsts teritorijā ar mērķi ierobežot Covid-19 infekcijas izplatību. Rīkojums sastāvēja no šādiem noteikumiem:

- 1) atļaut organizēt tūrisma pakalpojumus ceļošanai tikai Latvijā;
- 2) uzdot fiziskām personām, kuras ieradušās no ārvalstīm, doties 14 dienu pašizolācijā;
- 3) pārtraukt mācību procesa norise klātienē visās izglītības iestādēs;
- 4) aicināt fiziskās personas atturēties no ārvalstu braucieniem;
- 5) uzdot Veselības ministrijai būt par atbildīgo institūciju darbību koordinācijai ārkārtējās situācijas laikā.

Jānis un Maija, kuriem pieder tūrisma pakalpojumu uzņēmums un kuru bērni ir skolnieki, nepiekrīt Ministru kabineta rīkojuma noteikumiem. Jānis un Maija uzskata, ka rīkojums būtiski aizskar viņu privāto dzīvi, tiesības un tiesiskās intereses, turklāt Veselības ministrija nav kompetenta izglītības un uzņēmējdarbības jomās.

15.janvārī Jānis iepazīnās ar Ministru kabineta rīkojuma saturu un nolēma rīkojumu pārsūdzēt tiesā.

Jautājumi:

- 1) Vai un kur tiek publicēts Ministru kabineta rīkojums par ārkārtējās situācijas izsludināšanu? Pamatojiet atbildi!

Jā, tiek publicēts.

Oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis”.

- 2) Vai Ministru kabineta rīkojums ir administratīvais akts? Pamatojiet atbildi!

Daļā ir vispārīgais administratīvais akts (1.-3. punkts).

Savukārt 4.punktā – politisks aicinājums; 5.punktā - valsts pārvaldes iekšējs lēmums.

- 3) Vai Jānis var iesniegt pieteikumu tiesā, aizstāvot savas un Maijas tiesības un tiesiskās intereses? Kurā tiesā var pārsūdzēt Ministru kabineta rīkojumu? Pamatojiet atbildi!

Jānis ir tiesīgs iesniegt pieteikumu administratīvajā tiesā par rīkojuma 1.-3.punktu kā administratīvo aktu, ja spēj pamatot savu subjektīvo tiesību un tiesisko interešu aizskārumu (APL 31.panta otrā daļa).

Jānis nav tiesīgs iesniegt pieteikumu, aizstāvot Maijas tiesības un tiesiskās intereses. Maijai tas jādara pašai. Maija var pilnvarot Jāni to darīt viņas vārdā.

- 4) Vai pieteikuma iesniegšana tiesā apturēs rīkojuma darbību no dienas, kad pieteikums saņemts tiesā? Pamatojiet atbildi!

Vispārīgi pieteikuma iesniegšana tiesā par administratīvā akta atcelšanu aptur administratīvā akta darbību no dienas, kad pieteikums saņemts tiesā. Tomēr tas neattiecas uz likumā minētajiem gadījumiem, tajā skaitā vispārīgo administratīvo aktu (185.panta ceturtās daļas 9.punkts).

- 5) Ja Jānis vērstos tiesā par Ministru kabineta rīkojumu, kas būtu atbildētājs lietā?

Latvijas Republika, kuras pusē pieaicināms Ministru kabinets. Ja atbildē norādīts tikai Ministru kabinets, atbilde nav pareiza.

- 6) Norādiet pēdējo datumu, kad Jānis var vērsties tiesā par Ministru kabineta rīkojumu?

10.februāris

- 7) Ja Jānis vēlētos pilnvarot Maiju būt par viņa pārstāvi administratīvajā procesā tiesā, kā būtu noformējams pilnvarojums?

Pārstāvību var noformēt ar notariāli apliecinātu pilnvaru vai mutvārdos pilnvarojot tiesas sēdē (APL 38.panta pirmā daļa)

- 8) Ja Jānis, iesniedzot pieteikumu tiesā, nebūtu samaksājis valsts nodevu par pieteikumu, kāds lēmums būtu jāpieņem tiesnesim? Pamatojiet atbildi!

Tiesnesis atstāj pieteikumu bez virzības, ja par pieteikumu nav samaksāta valsts nodeva (APL 192.panta pirmās daļas 1.¹punkts).

- 9) Ja pieteikums tiktu pieņemts un lieta tiktu ierosināta, vai tiesai būtu pienākums izskatīt lietu tiesas sēdē mutvārdu procesā, ja to pieprasītu Ministru kabinets? Pamatojiet atbildi!

Pienākums izskatīt lietu tiesas sēdē ir pirmās instances tiesai, ja to lūdz pieteicējs, trešā persona vai šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, kā arī atbildētājs — privātpersona lietās par publisko tiesību līgumiem (APL 112.¹pants)

- 10) Vai Ministru kabinets, nosakot, ka fiziskām personām, kuras ieradušās no ārvalstīm, jānododas 14 dienu pašizolācijā, ir ierobežojis Latvijas Republikas Satversmes 94.pantā garantētās tiesības uz brīvību? Pamatojiet atbildi!

Ar šo noteikumu ir ierobežota pārvietošanās brīvība, nevis Satversmes 94.pantā garantētās tiesības uz brīvību.

Kā ir skaidrojusi ECT, atšķirība starp pārvietošanās brīvības ierobežojumu un tiesību uz brīvību ierobežojumu ir nevis ierobežojuma raksturā vai būtībā, bet gan ierobežojuma intensitātes pakāpē.

Pašizolācija ir vispārējs pasākums, kas ir noteikts attiecībā uz visām personām, kas atbilst noteiktām pazīmēm, lai mazinātu epidemioloģisko apdraudējumu un tādējādi aizsargātu citu personu tiesības uz veselību un dzīvību. Pašizolācijas laikā personai ir jāuzturas savā mājoklī vai citā tml. uzturēšanās vietā. Šādā ziņā pašizolācija varētu tikt salīdzināta ar mājas arestu. Taču atšķirībā no mājas aresta pašizolācijas gadījumā persona ir

tiesīga atstāt savu uzturēšanās vietu noteiktos gadījumos (lai nokļūtu citā uzturēšanās vietā; lai apmeklētu tirdzniecības vietu; lai dotos uz savu mītnes zemi; MK 28.09.2021. noteikumu Nr.662 196.punkts). Persona var arī brīvi izvēlēties laiku, kad tā apmeklē tirdzniecības vietu. Persona pašizolācijas laikā neatrodas nepārtrauktā iestāžu uzraudzībā, tai nav ierobežota sazināšanās ar citām personām, tā var brīvi noteikt savu dienas režīmu. Līdz ar to ierobežojumu intensitāte nav tāda, lai šo ierobežojumu atzītu par brīvības ierobežošanu Satversmes 94.panta izpratnē. (*Sal.: ECT lēmums lietā Terheş c. Roumanie, 49933/20, 13.04.2021*).

Vērtēšana: Par pareizu atbildi uz katru jautājumu piešķir 1 punktu. Uz dažiem jautājumiem var tikt sniegta daļēji pareiza atbilde (piemēram, 2., 3., 7., 9., 10.). Par daļēji pareizu atbildi, liek 0,5 punktus. Ja uz jautājumiem, kur ir prasīts norādīt atbildes pamatojumu, ir sniegta tikai atbilde “Jā” vai “Nē”, punkti par atbildi netiek piešķirti. Punktu skaitu var samazināt vai pat vispār nepiešķirt, ja atbildē ir kļūdas juridiskās terminoloģijas lietošanā, atbildes pamatojums ir neprecīzs vai nepilnīgs vai ir citas pietiekami būtiskas kļūdas. Ja kopējais punktu skaits nav vesels skaitlis, tad gala vērtējumu izliek, noapaļojot punktu skaitu uz augšu.